

SPRAWOZDANIE

KOMISJI KULTURY, DZIEDZICTWA NARODOWEGO I ŚRODKÓW PRZEKAZU

**o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy
o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz
ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej
(druk nr 2160)**

Marszałek Sejmu, zgodnie z art. 37 ust. 1 i art. 40 ust. 1 regulaminu Sejmu – po zasięgnięciu opinii Prezydium Sejmu – skierował w dniu 20 stycznia 2026 r. powyższy projekt ustawy do Komisji Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Środków Przekazu do pierwszego czytania.

Komisja Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Środków Przekazu po przeprowadzeniu pierwszego czytania oraz rozpatrzeniu tego projektu ustawy na posiedzeniu w dniu 23 stycznia 2026 r.

wnosi:

W y s o k i S e j m uchwalić raczy załączony projekt ustawy.

Warszawa, dnia 23 stycznia 2026 r.

Sprawozdawca

(-) Krystian Łuczak

Przewodniczący Komisji

(-) Piotr Adamowicz

Projekt**U S T A W A**

z dnia

**o zmianie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz ustawy
o Krajowej Administracji Skarbowej¹⁾**

Art. 1. W ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1292 i 1907 oraz z 2025 r. poz. 1168 i 1673) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 2 w brzmieniu:

„²⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu:

- 1) rozporządzenia Rady (WE) 116/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie wywozu dóbr kultury (Dz. Urz. UE L 39 z 10.02.2009, str. 1);
- 2) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/880 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie wprowadzania i przywozu dóbr kultury (Dz. Urz. UE L 151 z 07.06.2019, str. 1).”;

2) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Ustawa określa:

- 1) przedmiot, zakres i formy ochrony zabytków oraz opieki nad nimi;
- 2) zasady tworzenia krajowego programu ochrony zabytków i opieki nad zabytkami oraz finansowania prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych przy zabytkach;
- 3) organizację organów ochrony zabytków;
- 4) organ właściwy w sprawach wydawania pozwoleń wymaganych na przywóz dóbr kultury z terytorium państwa niebędącego członkiem Unii Europejskiej, o których mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/880 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie wprowadzania i przywozu dóbr kultury (Dz. Urz. UE L 151 z 07.06.2019, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/880”;

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu:

- 1) rozporządzenia Rady (WE) 116/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie wywozu dóbr kultury (Dz. Urz. UE L 39 z 10.02.2009, str. 1);
- 2) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/880 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie wprowadzania i przywozu dóbr kultury (Dz. Urz. UE L 151 z 07.06.2019, str. 1).

- 5) sankcje za naruszenie przepisów dotyczących przywozu i wywozu dóbr kultury, określonych w rozporządzeniu 2019/880 oraz w rozporządzeniu Rady (WE) 116/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie wywozu dóbr kultury (Dz. Urz. UE L 39 z 10.02.2009, str. 1), zwanym dalej „rozporządzeniem 116/2009”.”;
- 3) w art. 59 w ust. 1 w pkt 7 wyrazy „rozporządzenia Rady (EWG) nr 116/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie wywozu dóbr kultury (Dz. Urz. WE L 39 z dnia 10.02.2009)” zastępują się wyrazami „rozporządzenia 116/2209”;
- 4) po rozdziale 5 dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:

„Rozdział 5a

Organ właściwy w sprawach wydawania pozwoleń wymaganych na przywóz dóbr kultury z terytorium państwa niebędącego członkiem Unii Europejskiej

Art. 61a. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego jest organem właściwym w sprawach wydawania pozwoleń na przywóz dóbr kultury, o których mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia 2019/880.”;

- 5) w art. 108a w ust. 1 wyrazy „rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/880 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie wprowadzania i przywozu dóbr kultury (Dz. Urz. UE L 151 z 07.06.2019, str. 1)” zastępuje się wyrazami „rozporządzenia 2019/880”;
- 6) po art. 108a dodaje się art. 108b–108d w brzmieniu:

„Art. 108b. 1. Kto bez wymaganego pozwolenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia 2019/880, przywozi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dobro kultury wymienione w części B załącznika do tego rozporządzenia, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

2. W wypadku mniejszej wagi, sprawca podlega grzywnie.

3. Sąd może orzec przepadek dobra kultury, chociażby nie stanowiło ono własności sprawcy.

Art. 108c. 1. Kto we wniosku, o którym mowa w art. 4 ust. 4 rozporządzenia 2019/880, lub w oświadczeniu, o którym mowa w art. 5 tego rozporządzenia, podaje nieprawdę lub zataja prawdę co do okoliczności, o których mowa w tych przepisach, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

2. W wypadku mniejszej wagi, sprawca podlega grzywnie.

3. Sąd może orzec przepadek dobra kultury, chociażby nie stanowiło ono własności sprawcy.

Art. 108d. 1. Kto dobra kultury objęte procedurą odprawy czasowej w rozumieniu art. 250 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.²⁾) w związku z wystawieniem ich na komercyjnych targach sztuki, o których mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/1079 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/880 w sprawie wprowadzania i przywozu dóbr kultury (Dz. Urz. UE L 234 z 02.07.2021, str. 67), zgłasza do innej procedury celnej, o której mowa w art. 2 pkt 3 rozporządzenia 2019/880, bez pozwolenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1 tego rozporządzenia, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

2. W wypadku mniejszej wagi, sprawca podlega grzywnie.

3. Sąd może orzec przepadek dobra kultury, chociażby nie stanowiło ono własności sprawcy.”;

7) w art. 109:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Kto bez pozwolenia, o którym mowa w art. 2 rozporządzenia 116/2009, wywozi niebędące zabytkiem dobro kultury poza obszar celny Unii Europejskiej albo po wywiezieniu zgodnie z pozwoleniem nie przywozi na obszar celny Unii Europejskiej dobra kultury w okresie ważności pozwolenia, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.”,

b) w ust. 2 i 3 wyrazy „w ust. 1” zastępuje się wyrazami „w ust. 1 albo 1a”,

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 90, Dz. Urz. UE L 267 z 30.09.2016, str. 2, Dz. Urz. UE L 354 z 23.12.2016, str. 32, Dz. Urz. UE L 42 z 18.02.2017, str. 43, Dz. Urz. UE L 83 z 25.03.2019, str. 38, Dz. Urz. UE L 111 z 25.04.2019, str. 54 oraz Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2022, str. 1.

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Sąd może orzec przepadek zabytku albo dobra kultury, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1131, 1423, 1820 i 1863) w art. 33 w ust. 1 w pkt 10 lit. h otrzymuje brzmienie:

„h) art. 108a–109 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1292 i 1907 oraz z 2025 r. poz. 1168, 1673 i ...),”.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.